

ה"ת 13685/03/15 - יעקב ישראל עשור דסיאטניק נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בפתח תקווה

ה"ת 13685-03-15 עשור דסיאטניק נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופט ארז נוריאלי
המבקש	יעקב ישראל עשור דסיאטניק
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

רקע ועובדות

1. לפני בקשה להחזרת תפוסים, לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), תשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה").
2. הבקשה מתייחסת לשני מכשירי טלפון נייד תוצרת סמסונג מסוג "גלקסי 3" (להלן: "המכשיר הראשון") ו"גלקסי 4" (להלן: "המכשיר השני").
3. נגד המבקש הוגש כתב אישום הכולל תשעה אישומים, שעניינם עבירות לפי פקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973 וחוק העונשין, תשל"ז-1977.
4. בתגובה לבקשה, ציינה המשיבה כי התפוסים שימשו לביצוע העבירה נשוא כתב האישום, כי הינם בבחינת ראיה בתיק וכי בכוונתה לעתור לחילוט התפוסים בסיום ההליך הפלילי.
5. בדיון שהתקיים ביום 29.3.15, טען ב"כ המבקש כי לא קיימות ראיות לכאורה להוכחת הקשר בין העבירה למכשיר הנייד השני, כי שווי המכשיר השני גבוה עשרות מונים מהשכר בעד ביצוע העבירה וכי הסיכוי לחילוט התפוסים נמוך, בהתחשב בכך שהמבקש הוא קטין.

6. הוסכם על הצדדים כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למבקש, ביחס למכשיר הראשון (ר' פרוטוקול עמ' 1 ש' 20-18)

7. בנסיבות אלו ביקש להשיב את המכשיר השני וביקש לבחון קיומו של אמצעי חלופי אשר יגשים את תכלית החזקת המכשיר הראשון (פרוט' עמ' 2 ש' 7-5).

דין והכרעה

8. התנאים החלופיים לתפיסתו של חפץ על ידי שוטר, קבועים בסעיף 32(א) לפקודה. על פי הסעיף הנ"ל, רשאי שוטר לתפוס חפץ אם קיים יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה עבירה, או עומדים לעבור עבירה, או שהיווה אמצעי לביצועה, או אם הוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה וכן אם החפץ ניתן כשכר בעד ביצוע העבירה.

9. משנתפסו המכשירים, רשאי המבקש לבקש את השבתם מכוח סעיף 34 לפקודה. בית המשפט מוסמך להורות על המשך החזקתם, השבתם ורשאי הוא להתנות את ההשבה בתנאים שיקבע.

10. בבקשה לפי סעיף 34 לפקודה, המתבררת בשלב שלאחר הגשת כתב האישום, יש להעלות את רף הראיות הנדרש, לצורך המשך החזקת החפץ מחשד סביר לרף של יסוד סביר להרשעה בעבירה (ר' למשל, בש'פ 8353/09 פליקס מגאליניק נ' מדינת ישראל).

11. על ביהמ"ש לבחון מספר דברים: ראשית, האם קיים סיכוי סביר להרשעתו של המבקש. שנית, האם יש יסוד סביר להניח כי התפוסים היוו אמצעי לביצוע העבירה או ניתנו כשכר בעד ביצוע העבירה וכי ניתן יהיה לעתור לחילוטם בסיום ההליך הפלילי. שלישית, האם ישנה דרך חלופית להשגת מטרת ההחזקה.

12. בגדר השיקולים שעל בית המשפט לשקול בעת בחינת המשך החזקת הנכס בידי המשטרה עומדת תכלית תפיסת התפוסים. תכלית מוכרת הינה - חילוט תפוסים (שהוכתמו בעבירה) כאמצעי עונשי, לפי סעיף 39 לפקודה.

13. במקרה שלפני, ציינה המשיבה כי בכוונתה לבקש, בסיום ההליך הפלילי, להכריז על הנאשם, אם יורשע, "סוחר סמים", וכן לבקש לחלט את התפוסים הנ"ל, חילוט שמאפשר המחוקק בנסיבות העניין.

14. מקור הסמכות לתפוס חפצים כדי להבטיח את אפשרות חילוטם בסיום המשפט נקשרת להוראת סעיף 39 לפקודת הסמים המסוכנים, שזו לשונו:

"צו חילוט

(א) על אף האמור בכל דין, רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט החפץ שנתפס לפי סעיף 32, או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ; דין צו זה כדין עונש שהוטל על הנאשם".

15. סעיף 36א **לפקודת הסמים המסוכנים** קובע כדלקמן:

" (א) הורשע אדם בעבירה של עסקת סמים, יצווה בית המשפט, זולת אם סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש שהוא -

(1) רכוש ששימש או נועד לשמש כאמצעי לביצוע העבירה או ששימש או נועד לשמש כדי לאפשר את ביצוע העבירה;

(2) רכוש שהושג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה או כתוצאה מביצוע העבירה, או שיועד לכך.

(ב) בית המשפט שהרשיע אדם בעבירה של עסקת סמים והוכח לו כי הנידון הפיק רווח מעבירה של עסקת סמים או שהיה אמור להפיק רווח מעבירה כאמור, יקבע בהכרעת הדין, על פי בקשת תובע, שהנידון הוא סוחר סמים ומשעשה כן - יצווה בגזר הדין, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט".

16. לא הוצגו בפני ראיות לכאורה לקיום עסקאות סמים הקושרות את המכשיר השני לביצוע העבירה.

17. רובד הבחינה הנוסף מתמקד בשאלה האם ניתן לשחרר את התפוסים אף שמתקיימת עילה נמשכת לתפיסה, ואם כן - באלו תנאים וסייגים יש לעשות כן, על מנת להגן על תכלית התפיסה תוך פגיעה פחותה בזכות הקניין של בעל הזכות בנכסים התפוסים (ראו רע"פ 1792/99 **גאלי נ' משטרת ישראל**, פורסם במאגרים, 10.6.99, בש"פ 342/06 **חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל**, פורסם במאגרים, 12.3.06).

18. נוכח האמור לעיל, ולאחר ששמעתי את טענות ב"כ הצדדים, הריני נעתר חלקית לבקשה וקובע כדלקמן:

א. המכשיר השני, מסוג "גלקסי 4", יושב למבקש.

ב. המכשיר הראשון, מסוג "גלקסי 3", יוותר בחזקת המשיבה עד תום ההליכים.

שקלתי את האפשרות להשבת המכשיר הראשון בתנאים, אך החלטתי שלא לעשות כן לאור הקשר ההדוק בין המכשיר האמור לביצוע העבירות המיוחסות לנאשם.

ניתנה היום, י"ג ניסן תשע"ה, 02 אפריל 2015, בהעדר
הצדדים.